

Vườn Ươm Mật

Bên cạnh những long đong, vất vả của bụi bặm hồng trần.

Bên những u trầm, gai góc của nghiệp dĩ dưới quỳ, trừ ma, chích kẻ gian tà ... Con Ông vẫn có một đời thường, rất thường, và một tâm hồn khát khao mật ngọt.

Vườn ươm này xin là chốn giao tình của những mảnh đời xót xa tình cố lý, tình người.

Người phụ trách:

Cung Nguyễn Hải

Tản Mạn Thu Về

Thật tình cờ chiếc lá rời cây
Chao rất nhẹ trên bờ cửa sổ
Đưa tay nhặt ...
Trời đang chuyển gió
Mới hay thu đang lặng lẽ về ?

Mùa thu.
Mùa thu
nổi mùa thu
Lòng bỗng đứng anh nhớ một người
Nghe rất cải lương nhưng mà thật
Là gió heo may của tháng mười

Là gió giăng ngang hình tơ nhện
Anh qua dính lưới rất vô tình
Giống hệt ngày xưa Trư Bát Giới
Mê gái dâm đầu vô lưới tình

(Mà em. Dễ nóng. Là em gái
Chẳng dám ho he đầu nửa lời
Không phải bà con càng ấm ứ
Bản mặt du côn chắc hết thời)

Ai thả mây làm thu bâng khuâng?
Để lá rơi thừa thãi lời buồn
Lòng chẳng yên lành như bữa trước
Giết chết anh rồi sợi mi cong

Anh cột thành râu nắng tháng mười
Đeo vào gáy cổ của em nha?
Để cho nắng nhảy trên lồng ngực
Cạnh trái tim nồng đang bước ra

Ước gì anh biến thành sợi gió
Vờn lên đôi má ửng hồng kia
Xem thử ai lì hơn cho biết
(Tán dóc này giờ. Em đừng nghe)

Quan Dương

Thơ . . . Bây Giờ Là Mùa Thu

Tàn Thu

Ôi những hàng cây nhung nhớt nhung
Có như ta đứng lạnh vô cùng
Có nghe sương tuyết làm hon héo
Chút gì màng muộn thuở thanh xuân

Ôi những hàng cây ngơ ngẩn ngơ
Có khổ đau nghe lá hững hờ
Có như ta nửa đời hui hắt
Muốn chết, sau đôi bận giã từ ?

Ôi những hàng cây im đứng im
Ngủ tưởng bao nhiêu lá phụ tình
Có như ta đứng - tàn mơ mộng
Máu vẫn loang từ vết nhân duyên ?

Này những hàng cây đứng trở xương
Có đứng như ta đứng nát lòng
Có như ta đứng chờ không hẹn
Một người ... không biết nhớ ta không ?
Nguyễn Tất Nhiên

Mưa Thu

Đạo này trời lạnh quá anh
Mưa đầu mùa đổ trên cành hiên sau
Áo đơn chia đội mái đầu
Chân hoa buốt giá vũng sâu đường qua
Lạnh về từ buổi anh xa
Nhớ vòng tay ấm xót xa nỗi buồn
Hồn xuân vẫn nặng trĩu hờn
Tình xưa vẫn ngập nẻo đường thân quen
Mưa thu lạnh héo môi mềm
Mắt thu ngơ ngác tay hiền trở vơ
Tiếc thương ray rứt bây giờ
Mai sau biết có còn chờ nhau không
Em đi phương lạ xé lòng
Anh về chốn cũ xoay vòng cô đơn
Tình đầu níu bước chân son
Đắng cay đành chịu mong còn thấy nhau.

Hoàng Thượng Dung

Thu Về

Em về, áo mỏng - mù sương
Nghiêng hồn sông núi, lạc đường chim bay

Ta - con đường - đứng cuối ngày
Lặng thinh hứng lá rụng đầy hai vai
Đường xưa in những dấu hài
Giẫm trên lá. Vỡ. Một thời yêu nhau

Chênh vênh nửa mảnh tình sầu
Cùng trăng - bạc trắng một màu thiên thu
Đêm, ta hóa kiếp sa mù
Bay trên đỉnh núi dật dờ. Đợi em
Hồn ta như phiến đá mềm
Nằm yên nghe gió lộng trời: nhớ, thương

Kìa, em! Áo mỏng - mù sương
Ngẩn ngơ ta đứng giữa đường - mộng du
CV

Mùa Thu Không Trở Lại

Em ra đi mùa thu
mùa thu không trở lại
em ra đi mùa thu
sương mờ giăng âm u
em ra đi mùa thu
mùa thu không còn nữa
đếm lá úa mùa thu
đo sâu ngập tim tôi

Ngày em đi
nghe chơi với não nề
qua vườn Luxembourg
sương rơi che phố mờ
buồn này ai có mua?
từ chia ly
nghe rơi bao lá vàng
ngập giòng nước sông Seine
mưa rơi trên phím đàn
chừng nào cho tôi quên

Hôm
em ra đi mùa thu
mùa thu không trở lại
lá úa khóc người đi
sương mờ dâng lên mi

em ra đi mùa thu
mùa lá rơi ngập ngừng
đếm lá úa sầu lên
bao giờ cho tôi quên.

Phạm Trọng Cầu

Mùa Thu Cho Anh

Yêu anh mùa thu lá đổ
Ta gặp nhau giữa lòng đời
Nước mắt cho nhau thấm ướt
Tình yêu ngày ấy lên ngôi

Yêu anh mùa thu vàng lá
Trao nhau vội vã ân tình
Biết rằng mai em sẽ khóc
Bên em thu vẫn bâng khuâng

Tạ ơn anh tình yêu đó
Em mang theo cuối cuộc đời
Tạ ơn anh vùng tóc rối
Trói đời nhau mãi anh ơi

Thu về em ôm nỗi nhớ
Trong em nhịp song muôn trùng
Bao giờ mùa thu lá đổ
Đếm từng cánh nhớ mông lung.

Miên Thụy